

Sygn. akt II CZ 65/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku "A." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w O.
przy uczestnictwie Pośrednictwa Bankowego "A." Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w P.
o wpis prawa własności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2013 r.,
zażalenia D. M.
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 14 maja 2013 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 23 listopada 2012 r. odrzucił skargę I. B. Spółki z o.o. w P. na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 14 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2013 r. odrzucił zażalenie D. M. na wspomniane postanowienie Sądu Rejonowego. Dnia 6 maja 2013 r. D. M. – prezes wymienionej Spółki z o.o. wniósł w imieniu własnym do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego. Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 14 maja 2013 r. odrzucił to zażalenie.

Powód wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego, zarzucając naruszenie art. 168 § 1, art. 328 § 1 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. oraz art. 233 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c., w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy odrzucił skargę na orzeczenie referendarza sądowego, Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego, następnie zaś odrzucił zażalenie wniesione przez prezesa Spółki z o.o. w imieniu własnym do Sądu Najwyższego. W niniejszej sprawie zażalenie - abstrahując od jego merytorycznej nie trafności - podlega zatem odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ w związku z art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c.).